

275/2019

články do

dispress

magazínu

sdílejte s přáteli
jeden měsíc
minimálně

Předsezetí

Tak su máme zase nový rok a s ním nová novoroční předsezetí.

Také si nějaká dáváte?

Podle statistik si je dávají až polovina Čechů, čtvrtina z nich je poruší během 1. týdne a pouhých 8% je splní.

Jako děti asi nebudeme chtít např. přestat kouřit či začít sportovat.

Ale my, Dismančata, si můžeme dát předsezetí:

lesos budu umět všechny lecky, budu chodit včas na zkoušky i představení, xdravit dospělí

Tak co vy na to?

Přidáte se taky?

Bude nás více než 8%?

Držme si palce

v roce 2019!

v Českém rozhlasu, a ochobně, mimimálně

Čáp nejní kondor

Co je to za divný název?! A jak se tohleto vyslovuje?

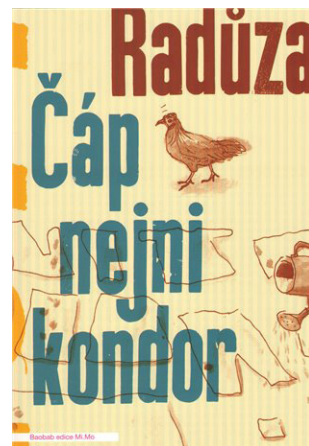
Taky jsem si to říkala. Seděla jsem v autobuse a převracela v rukách tenkou béžovou knížku, rozměru A5. Byla obalená tím nevábným igelitem, který jen dokazoval, že kniha není moje. Vezla jsem ji z knihovny. A i přesto, že mě její vzhled moc neupoutal, nějakým způsobem mě musela zaujmout. Jelikož jsem si ji vypůjčila. Napsala ji česká písničkářka Radůza a vypráví v ní, jak vyrůstala u babičky a dědy na venkově.

Trochu banální, že? To byste se divili. Situace popisuje rázně a přímočaře, což to je podle mě právě to, co dává čtenáři pocit, že to skutečně psalo malé dítě. Mezi jednoduché a strohé věty je hezky vmíchán dětský pohled na její tehdejší zájmy, problémy nebo názory. Babička s dědou bydleli v malé vesnici u Opočna, proto je do textů vložena i trocha nářečí. Všechny ty krátké povídky jsou roztomilé, ale hlavně jsou zábavně napsané.

Líbí se mi, že se Radůza nevyhýbá skutečnosti, že někdo zemřel nebo že se chová špatně, ale ani to nijak nehrotí. Všechno je bráno přirozeně a s naprostou normalitou. Nemyslím si, že je to kniha jen pro malé děti. Já sama jsem se jednou z kapitol inspirovala při hledání textu na PPS.

MaLui

dis-book

O jednom z nás

Ráda bych napsala o mé kamarádce Coco, která se mnou chodí do Dismanova souboru. Coco znám asi dva roky. Byly jsme spolu na letním soustředění DRDS a bydlely jsme spolu v jednom pokoji. Coco nemá sourozence, ale vím, že má moc ráda zvířátka. Coco má hnědé vlasy i oči, ráda povídá a je zvědavá. Když se sejdeme v hlavní budově Českého rozhlasu, dáváme si rády horkou čokoládu, která nám moc chutná. Maminka ale říká, že není moc zdravá.

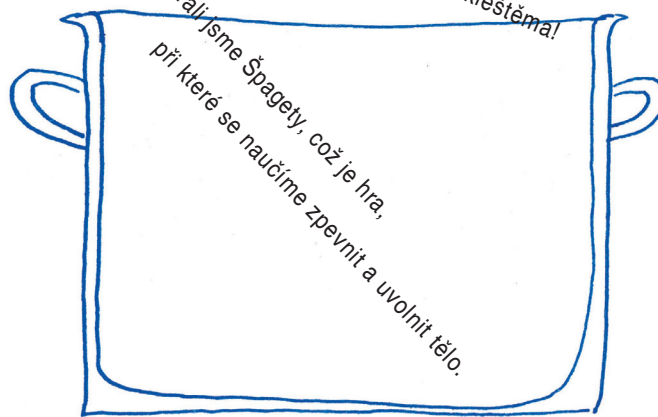
MaMül

Logo... go... logopedie

Občas máme hodinu logopedie s Vendulou.

Ale nepředstavujte si nějakou doktorku s kleštěma!
Je to zábava. Hrájíme špagety, což je hra,
při které se naučíme zpevnit a uvolnit tělo.

Potom jsme hráli Babičky: člověk mluví, jako když nemá zuby, a trénuje si tím mimiku. Nakonec jsme každý říkali, co máme rádi. Muselo to začínat na stejné písmeno, jako je naše jméno, a ještě jsme museli předvést gesto. Třeba Mira má ráda mývala nebo Majda má ráda motorky. A Nina, ta má ráda nutelu.

Byla to velká legrace!

Zveme

24. ledna	Maiselova synagoga	... a bolelo nebe
28. ledna	ČRo, Studio S1	Pohádka o Raškovi + Kam zmizela Rebarbora
30. ledna	Divadlo Minor	Brundibár + ... a bolelo nebe
6. února	Divadlo Minor	Pepito, neplivej!
14. února	Rudolfinum	Kam zmizel můj strýc, pane presidente?
1. března	Terezín	Brundibár

24. ledna

24. ledna v 18 hodin budeme hosty Židovského muzea v Praze a srdečně zveme do Maiselovy synagogy na divadelní představení ... a bolelo nebe a následnou besedu s pamětnicemi holocaustu Doris Grozdanovičovou a Janou Dubovou.

V recenzi pro časopis Roš chodeš napsal o představení ... a bolelo nebe básník Jiří Daníček: „Bez jediné drastické scény, bez křiku a násilí nás vede osud chlapců a děvčat, kteří přecházejí sem a tam po scéně se svými kufříky a vzpomínkami k nenaplněným životům, čistým a ztraceným. Děti vlastně nikoho nehrají, jsou přesvědčivě těmi konkrétními dětmi, jejichž verše a zápisky tu citují, protože mají to základní, co je pro to předpokladem: dětskou duši, schopnou vidět a říkat pravdu. A tak se jim ani nemusíme snažit uvěřit, po několika minutách víme, že to tak je, že jsou tu s námi terezínské děti, že nejsme v divadle, ale v Terezíně a divadlem je načas to, co je venku, za divadelní zdí.“

Konkurz

Dismanův rozhlasový dětský soubor pořádá konkurz! Hledáme šikovné kluky a holčičky ve věku od šesti do deseti let.

Konkurz se bude konat v sobotu 2. března. Více najdete na našich webových stránkách www.rozhlas.cz/DRDS. Těšíme se na vás!

dis-book

Přečetla jsem knihu Pohoršivna. Její autorkou je Daniela Fischerová a ilustrátorkou je Jitka Petrová. V Pohoršivně se sešlo několik nadpřirozených postav, které mají s koudit, ale jsou hodné. Jmenují se Tápota, Vraždožrara a Hstizer Kratohlarovi a Sudiček. Ale později přijde ještě Zábulázi Zubi Zmrzek Zzzzz. A vše se změní...

Na knize se mi líbilo, že je vtipná a že postavy mají legrační jména. Všemji doporučuji.

DRDS
Dismanův rozhlasový
dětský soubor

Dispress číslo 275 připravili: Luisa Marešová, Nina Rudišová, Magdalena Müllerová, Mira Štěpánová, Jan Vokrouhlecký, Viktorie Čermáková, Hana Novenková, Jana Franková a Magdalena Martinovská

MiŠtě